

Antwoorden van Louis Ide (NVA)

1. Ja, ik ben er trouwens nog steeds van overtuigd dat mensen huwen omdat ze net levenslang door het leven willen. Misschien naïef, maar toch...
2. Danny Pieters, waarmee ik hoop een sociale tandem te vormen in de senaat, heeft hier een pracht van een voorstel: de pensioenrechten worden opgebouwd door de twee partners, zodat mocht er een scheiding komen, de ne partner die bijvoorbeeld niet ging werken niet benadeeld wordt. Het valt alleemaal te lezen in Danny's boek.
3. N-VA'ers zijn ethisch vrij. Ikzelf ben tegen commercieel draagmoederschap (en de partij ook). dit moest eigenlijk al lang gestemd zijn, maar de meerderheidspartijen maakten er weer een spelletje van... Wat betreft niet commercieel draagmoederschap, kan ik als arts getuigen dat dit een bijzonder moeilijke discussie is, die men niet in een mail samenvat. Ik ben ten eerste blij dat de Vlaamse Regering (waar wij deel van uit maken) een Staten Generaal maakt van de adoptie. In zeer gelimiteerde gevallen met een enorme omkadering , na zwaar psychologische tests kan men misschien draagmoederschap toelaten: maar eigenlijk wil ik eerst meer onderzoeksgegevens daarover alvorens ik echt standpunt inneem.
4. Zeer zeker, dit is ook iets typisch Vlaams, als de uitgaven in gezondheidszorg hoger liggen in Franstalig België, geldt dit niet voor de thuiszorg/thuisverpleging. Ook de palliatieve zorg en mantelzorg is typisch "Vlaams", dit moet inderdaad nog verder (met zicht op de komende vergrijzing) uitgebreid worden!
5. Ik heb als arts inderdaad een aparte invalshoek op ethische situaties. Ik zie die voornamelijk door de ethische bril als arts (en niet als politicus). Ik voel en ben nog steeds arts, vandaar misschien de aparte invalshoek, waarbij de arts-patiënt relatie centraal staat.

Ik probeer ook af en toe de maatschappij een spiegel voor te houden: dit kan je lezen op <http://www.vlaamsegezondheidszorg.com/blog-item/160510/kind-foetaal-materiaal>.

Let wel, ik zal nooit de eerste steen werpen naar de moeder in nood die toch een abortus uitvoert. Toch betreur ik dat en zet ik liever in op preventie.

Ik durf het ook op te nemen tegen de goegemeente in. Een toespraak zal wel een belletje doen rinkelen: <http://www.vlaamsegezondheidszorg.com/artikel/waarom-de-pausresolutie-teruggetrokken-de-senaat>, waar ik niet zoals de goegemeente pleit voor alleen de "C" van condoms, maar ook voor de "A" van abstinence en "B" be faithful: het is dus A en B en C.

Inzake euthanasie ben ik iets soepeler, ik zeg jullie dat in alle eerlijkheid. Hier kan je ook als arts spreken met de rechtstreeks betrokkene (arts-patiënt), dit in tegenstelling tot abortus. Daarom dat ik inzake abortus "conservatiever" ben dan inzake euthanasie. Doch ook hier ijver ik voor meer palliatieve zorg. Ik stel het zo: de vraag naar euthanasie zou niet mogen gesteld worden omwille van het feit dat er niet genoeg palliatieve zorg is. En helaas gebeurt dit nog te veel. Maar tegelijk ken ik situaties, verschrikkelijke situaties waar het een gerechtvaardigde vraag is.

Tegelijk moet ik ook zeggen dat dit een continue zoektocht is en ik ook evolueer.

Indien u dat wilt, kunt u ons dan in één zin zeggen wat uw allereerste prioriteit is inzake gezinspolitiek?

Elk kind is gelijk, vandaar moet de kinderbijslag kostencompenserend en naar de gemeenschappen zodat Vlaandeern meer in zijn kinderen kan investeren.